№ER 151

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Wtorek dnia 8 Lipca v. s. 1819 roku.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powie
	dnia 7 godz. 3 z połu.	27 cal. 7, 1, lin.	+ 18, stopn.	Zachodni	Descz m.
	— 7 godz. 10 wiecz.	27 — 7, 5, —	+ 14, —	Zachodni	Pochmur.
	— 8 godz. 6 z rana	27 — 7, 3,	+ 12, —	Zachodni	Pochmur.

FRANCYA

(*z gaz. berl.*) *Paryż dnia 26 czerwca.* Wczora ukazał się Król w oknie. Uważano, że bez żadney pomocy chodził z wielką łatwością.

Roboty w pałacu *St. Cloud* są już ukończone; rozumieją, że Król uda się tam na mieszkanie zaraz po zamknięciu izb.

Xiężna *Bourbon*, na pamiątkę swego syna, nieszczęśliwego Xięcia *d'Enghien*, założyła w należącym do pałacu jey domu szpital, na sześć łóżek, dla ubogich niewiast. Dwie siostry miłosierne posługują chorym.

Prawdziwa ampułka ze świętemi olejami w *Rheims*, z którey przez tysiąc lat namaszczani bywali Królowie francuzcy, zaginęła była podczas rewolucyi, a teraz, w chwili blizkiey koronacyi, szczęśliwie znalezioną została.

Budżet skarbu przyjęty został także i w izbie Parów; deputacya tey izby złożyła go Królowi d. 23 t. m.

Między prośbami, podanemi do izby deputowanych na posiedzeniu d. 22, jest siedm żądających przywołania wygnańców. Dnia 25 albo 26 miało o nich nastąpić zdanie sprawy. Na témże posiedzeniu przyjęła izba projekt do prawa względem wydatków, 196 zdaniami przeciw 14.

Na posiedzeniu d. 25, które się raniey jak zwyczaynie zaczęło, i na które się wielu słuchaczów zebrało, deputowany *Grandprez* przekładał prośby za przywołaniem wygnańców. Nie przyszło jednak do zbierania głosow, gdyż cała strona prawa, środek i część strony lewey sprzeciwiły się porządkowi dziennemu.

Liczba deputowanych wychodzących w tym roku z izby wynosi 50, do wyborow zaś 51 (gdyż Pan *de Gestas*, który siedzi na prawey stronie, przeznaczony jest na mieysce Pana *Faget de Baures*, a Pan *Beugnot* jest deputowanym ze dwoch departamentów).

Burzliwe rozprawy d. 19 t. m., tyczące się Pana *Bignon* i próśb za wygnańcami, trwały więcey trzech godzin i byłyby się zapewne długo jeszcze ciągnęły, gdyby nie wdanie się znanego z umiarkowania *Royer Collard*. „Nie znaydowałem się, rzekł on, na początku tey rozprawy; atoli widzę z podziwieniem, że ją całkiem za dalszy ciąg posiedzenia z d. 17 maja uważać należy. Czuję również i ja potrzebę, wspomnienia o tém posiedzeniu i pochwalenia jego *rezultatum*. Naówczas żądano po was, aby w sposobie nader czułym obrazić Króla, tak, jakbyście z naylichszym nawet obywatelem postąpić nie pozwolili. Obraza ta dotknęłaby Króla tylko jako osobę prywatną, była bowiem mowa o ludziach, którzy bardzo ciężko wykroczyli przeciw famili królewskiey. Powtarzam, rzecz ta nie miała związku z godnością Królewską, ale przyrodzeniem ludzkiém. Wreszcie z tego, co od was żądano, a czegoście mądrze odmówili, ważny wniosek uczynić można. Któż nie wie, że przeszły rząd, który tyle ludzi wyniósł i tyle nowych stosunków prywatnych utworzył, żałowany jest od wielu; czego żałują, to może bydź łatwo pożądaném, a nawet przywróconém; tak jest, tak bydź musi, albowiem taki jest naturalny porządek rzeczy. Nie chcę obwiniać tych, którzy prośby podali, ani którzy je popierali. Atoli krok ten jakiżby przyniosł koniec? Bez wątpienia inny od tego, jaki sobie poczynający obiecywać mogli. Nieprzyjaciele rządu poduszczeni, staliby się zuchwałymi, a nawet niebezpiecznymi. Nie chcę roztrząsać, czy są w istocie tajemne związki, lub nie; to jednak pewna, że ludzie, mający jednaki interes, łączą się z sobą. *Naylepszym środkiem do odjęcia sposobu szkodzenia podobnym związkom, jest: rządzić dobrze i mądrze, pozyskać miłość narodu i stać się dlań błogosławieństwem.*"

Układy nasze z *Rzymem* wezmą nakoniec pomyślny skutek. Konkordat z roku 1801, który tak odpowiada zasadom i potrzebom naszego czasu, w głównych artykułach swoich zachowany zostanie, i dozna małey tylko odmiany ze względu powszechnie życzonego ustanowienia nowych biskupstw. Wielką przeszkodę do owego konkordatu byli installowani, skutkiem konkordatu z 1817, biskupi: nic nie można było uczynić bez ich zrzeczenia się; otrzymano je nakoniec. Otrzymują oni biskupstwa, skoro tylko dyecezya która zawakuje.

Na mocy postanowienia trybunału królewskiego, pociągnieni będą do sądu wydawcy pism: nowego *Homme gris*, *Liberal* i *Bibliothèque historique*.

Mówią, że pobyt Xięcia *Richelieu*, którego się tu spodziewają, nie będzie długi; wyjedzie on do Anglii i Szkocyi.

Dziennik rozpraw uwiadamia, że budżet ministeryum spraw wewnętrznych nie pozwala osadzić wakującego w akademii napisów mieysca

archeologii, do czego podano dwoch kandydatow Panów *Quatremere de Quincy* i *Raoul-Rechette*. Na cóż, dodaje taż gazeta, zadaje sobie tyle pracy akademija w podawaniu kandydatów rojalistów: wszakże wiadomo, że dla nich nie masz nigdy pieniędzy w kassie.

114 letni starzec *Huet* powrócił znowu do zupełnego zdrowia z choroby, którą od 23 grudnia był złożony. Życzy on jeszcze widzieć przed zgonem swoim przyszłego dziedzica teraźnieyszey dynastyi.

W nocy z d. 18 na 19 trzymasztowy okręt hamburski rozbił się na pobrzeżu o półtory mili od *Calais*. Okręt ten wypłynął z *Hamburga* d. 15 i wiozł do *Nowego-Yorku* 113 wynoszących się ze swey oyczyzny Prusaków, Saxów, Szkotów etc. Okręt mocno jest uszkodzony; naprawa jego potrzebuje 3 miesiące czasu i 50,000 fr. pieniędzy. Podróżni zostają w opłakanym stanie; władze rządowe w *Calais* opiekują się nimi: nietylko mieszkanie i żywność dla nich przeznaczyły, ale podały też sposób powrócenia do oyczyzny.

Dnia 23 t. m. woltyżer jeden z 85go legionu, mocno skaleczony, przyniesiony został do szpitala *Val de Grace*. Podług jego powieści przechadzał się on w polu między zbożem, gdzie napadniony od pięciu kobiet: spotkał go to podobny, jak niegdyś *Abellara*.

(*z kor. hamb.*) Ministeryum nasze spraw wewnętrznych wysyła trzech uczonych w celu nowych odkryć w historyi naturalney. Pan *Havet* uda się na wyspę *Bourbon*, P. *Godeffroy* do *Manilli*, a P. *Plée* na czarne morze.

Dla czego, rzekł P. *Manuel* d. 23 w izbie deputowanych, nie staramy się jak inne mocarstwa, korzystać z obecnego położenia rzeczy w Ameryce południowey? Aby posłać konsula do *Buenos-Ayres*, będziemyż czekali, póki nas znowu Anglicy nie uprzedzą? (Powszechne szemranie) Wniesienie to Pana *Manuel*, żeby uznać mniemaną rzeczpospolitą *Buenos-Ayres*, byłoby to wydaniem woyny przeciw Hiszpanii, i podobnym postępkiem, jak gdyby w Madrycie chciano uznać *Krzysztofa* za Króla *Haity*.

Na pamiątkę Marszałka *Brune* ukazał się tu medal mający z jedney strony wizerunek marszałka, a na drugiey wyrazy: *Helwecya*, *Helder*, *Uspokojenie zachodu*, *Mincio*, *Adige*, *Stralsund*; daley u dołu: *Urodził się w Brive* 1765 *roku*, . . *w Awenionie* 1815 *roku*.

Xiąże *Richelieu* ma teraz od rządu oddzielne coroczne nadanie 20000 fr., Xiążę *Benewentu* 100000, wielki jałmużnik, *Talleyrand-Perigord* 100000 fr. etc.

Od miesiąca pazdziernika 1818 do d. 1 maja t. r. wprowadzono do portów francuzkich zboża około 700,000 hektolitrów.

Hiszpanija.

Madryt dnia 8 *czerwca*. Mianował Król brata swojego Infanta *Franciszka z Pauli* Opiekunem i Prezesem *Towarzystwa królewskiego*, *ekonomicznego*, *przyjaciół kraju*, które miało już pierwsze posiedzenie zagaione przez niego mową, która na żądanie zgromadzenia będzie wydrukowana.

Gdy tak wiele iest zboża w środkowych prowincyach naszych, że je za bezcen przedawać muszą, prowincye nadmorskie muszą je sprowadzać z Krymu i Zjednoczonych Stanów Ameryki północney, bo koszta przewiezienia zboża z tych krajów do *Barcellony* lub *Koruńny* są nierównie mnieysze, aniżeli gdyby je z głębi kraju naszego sprowadzano, czego przyczyną brak kanałów wewnętrznych. Pociesza nas przynaymniey w tym czasie to, że morowa zaraza w Państwie Marokańskiém, która ludność miast *Salen*, *Alazar*, *Tetuan* i t. d. prawie wytępiła, nie dostała się na tak blizkie Afryki brzegi nasze.

Listy z Andaluzyi donoszą, że wielka wyprawa Kadyxka składać się będzie z 12 okrętów wojennych, korwety i czterech brygów; oprócz tego, z portów angielskich, francuzkich i hiszpańskich wypłynąć ma przeszło 150 okrętów przewozowych, mających zabrać 18,000 woyska lądowego. Lecz cóż, kiedy wielu sądzi, że ta wyprawa tego roku nie wyruszy! a tymczasem korsarze powstańców niezmiernie trapią nasz handel, nawet pod nadbrzeżnemi bateryami portów naszych!

W Korrespondencie hamburskim czytamy z *Paryża* pod 25 czerwca: „List z *Madrytu* pod 14 t. m. donosi o nowych odmianach w ministeryum hiszpańskiém: pierwszy minister, *Caza d'Yrujo*, którego małżonka niedawno z *Kadyxu* przybyła, otrzymał, w nocy z d. 12 na 13, rozkaz królewski, żeby się, przed godziną 7mą zrana, wyniósł z całą swoją rodziną ze stolicy i udał się do jednego miasteczka w starey Kastylii, któryto rozkaz natychmiast spełniony został."

Statek korsarski powstańców z *Buenos Ayres*, który się niedawno w bliżkości *Tariffa* rozbił, miał na sobie numer 177!

Turcya.

Według naynowszych doniesień z Egiptu, przybył tam goniec od Ibrahima Baszy z wiadomością o zupełném zburzeniu miasta Derhyeh, stolicy *Wehabitów*. Dwieście krewnych straconego ich naczelnika *Abdallaha* ciągnie do *Kairu*, aby tam osiąść. *Ibrahim Basza* udał się do *Mekki*, aby według uczynionego ślubu, podczas święta *Kurban Bairam* złożył w świątyni tameczney obcięte z głowy swey włosy, które tym końcem zapuścił. W skutku tych nowych wypadków Prowincya *Mokka* powróci pod berło prawdziwego potomka Kalifów, i dawać będzie W. Sultanowi po 2000 cetnarów kawy, jako dań coroczną. — Daley donoszą z *Egiptu* o szybkim postępie pracy nad budową kanału spławnego od rzeki *Nilu* do miasta *Alexandryi*, na którym towary z *Kairu* i innych miast egiptskich łatwo i tanio dostać będzie można. Z początku pracowało tylko 8000 robotników; w zeszłym miesiącu grudniu pomnożono ich liczbę do 80,000, a w drugiey połowie zeszłego miesiąca marca aż do 270,000 głów, na dywizye podzielonych. Kanał ten ma mieć 45 mil długości a 90 stop szerokości. Oprócz inżenijerów tureckich, użyci są także i europeyscy.

Z Jass dnia 3 *lipca* — „Xiążę Multański *Scarlat Callimachi* otrzymał wczoray wieczorem firman, odwołujący go. Następcą jego mianowany jest tłumacz Porty *Michał Souzzo*, zięć byłego, a teraz we *Włoszech* znaydującego się Xięcia *Wołoszczyzny*, Jana *Karadży*. Od nowego Xiążęcia nadjechał już wczoray wieczorem goniec z mianowaniem Namiestników jego."

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Csl.— w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryod

Ogłoszenia.

1 *Excerpt oświadczenia z Protokułu Potocznego kancellaryi miasta Wilna wdacie poniższey zapisanego i teyże daty urzędownie wydan. Roku 1819 mca marca 8 dnia. Przed Aktami miasta Gubernskiego Wilna stanąwszy osobiście, JP. Jan Zeydler, oświadczenie niżey wyrażające się wpisać do Protokułu podał, temi słowy: Oświadczenie nomine JP. Jana Zeydlera Burmistrza byłego miasta Guberńskiego Wilna, przeciwko Star. Jakubowi Lichtenszteynowi kollektorowi loteryi warszawskiey zanasza się, o to: obżał. Jakub Lichtenszteyn przed rokiem 1809 przybywszy zza granicy z żoną swą do miasta Wilna bez naymnieyszego funduszu, zajął mieszkanie w domu żał. deltra. na przemysł sobie właściwy i niebędąc w stanie wniosłszy się do onego opłacać arędy, ledwo częściami wnosił, z powolności żał. del. profitując obżał. Lichtenszteyn, trafił do serca żał. że zabrane przez obżał. zboże i wodki u różnych osob, jako to: JJWW. Pilsudzkiego Marszałka Telszewskiego, Jenerała Strutyńskiego, i Jenerała Wawrzeckiego, do wydawanych za takowe produkta assekuracyow i inskrypcyow pisał się ręcząc za obżał. a to w tey nadziei, iż obżał. w domu żał. mieszkając z swą żoną, będąc na oku, niebędą zdolnemi uczynić podeyścia i oszukaństwa, ludzkość przez żał. del. obżał. okazana w podaniu ręki, do polepszenia losu, zawiedziona została; bo obżał. zboże i wódkę, na obrot własny i użytek wspólny, z żoną swoją używając, żadnemu którym się ręczył żał. del. nieopłacił a koleją w terminach uchybionych w opłacie przez obżał. za dług obcy żał. deltor po różnych powiatach tey Gubernii był, tanquam kawent, pozywany, i przez dekreta otrzymywane pod assystencyą procederom samegoż obżał. Lichtenszteyna do zapłacenia zobowiązywany, i lubo był przekonany o niewinności żał. deltra. wszelako żadnemu nieopłacił, a skutkiem dekretow otrzymanych przez lat kilka dom żał del. za dług obżał. był w tradycyi aż do zupełnego wszystkich kredytorow obżał. usatysfakcyonowania, ofiarą więc stał się żał. del. i górą 20,000 zł. pol. za obżał. zapłacił, i gdy poszukując z funduszu obżał. odpowiedzialności i zwrótu opłaconey tak znaczney summy żał. deltor starał się przez kroki prawne uzyskać, niewdzięczny obżał. za podaną rękę do pomocy, utworzył pod rozpoczęty proceder kondykt, i dobrawszy zamiarom swym odpowiednich ludzi pod małoletność własnych swych dzieci nad wszelki przepis prawa kompromiss bydź niemogący złożył i podał się onego dekretowi, za jakowym otwarcie kondyktowi oddając się pod tradycyą własnym swym dzieciom nad myśl prawa statutowego artykułu siódmego rozdziału ośmego nietylko ukryty przed żał. fundusz lecz i własną osobę oddał, skutkiem takowego kondyktowego dekretu i pogarszającego, lubo dopełniono tradycyę na rzecz dzieci, wszelako wszelki sprząt, ruchomość i cały fundusz w ręku obżał. od roku 1817 znayduje się i pod jego wiedzą i używalnością wespół z własną osobą utrzymuje się, takim sposobem zakrywszy nieprawnie odpowiedzi ulegający majątek i osobę swobodnie przemieszkiwa w mieście Wilnie i przyjąwszy postać kollektora różnych loteryow znaczne korzyści wzbiera, z którychby mógł żał. del. zaspakajać, lecz gdy obżał. nietylko że zaspokoić i wypłacić się żał. delwi niezamyśla a nawet i po otrzymaniu dekretow w Sądzie Głównym Depart. 2go Wileń. skutkow odzierżać niedopuszcza zakrywaiąc się kondyktem, a tymczasem i majątek zatradowany kondyktowie, z frymarczonym bydź może, ażeby nikt z obżał. w żadne umowy i układy niewchodził, powierzenia żadnego obżał. nieczynił. majątku ruchomego pod tradycyą zajętego przez obżał. dzieci i dotąd w ręku obżał. znaydującego się nienabywał, i niekupował, dopóki należność przez obżał. zawiniona, a żał. delat. opłacona, góro dwadzieścia tysięcy zł. wynosząca niebędzie zwrócona z procentami, ninieyszym oświadczeniem każdego uwiadamiając ogłasza. I że kondykt złożony na krzywdę żał. delat. dowodzić będzie porządkiem prawnym zapowiada. W protokule podpisano Jan Zeydler były Bur.. Correctum Ignacy Misiewicz M. W. R. Ze takowe oświadczenie może Redakcya Gazety Kuryera Lit. do druku przyjąć poświadczam Franciszek Swięcicki P. Bur. Mag. Wileń.*

---

1. *Sąd Główny Litewsko-Wileński Departamentu 2go Wremiennego po przyięciu spraw appellacyynych od 2go Departamentu Sądu Głównego Lit. Wileńskiego, w skutek Ukazu Rządzącego Senatu w roku przeszłym 1818 Julii 27 d. zdanych dla wiadomości powszechney obywateli, uczynił trzykrotną w gazetach kuryera Litewskiego publikatę; która też i od 2go Departamentu ponowiona. Gdy wszakże w ciągu sądzenia spraw, Adwokaci przynoszą tłomaczenia, że niewszystkie strony są wiadome o ustanowieniu ninieyszego Wremiennego Departamentu; i przeto papiery u samych aktorów zostaią, a przy takowym wymuwieniu się, ciż Adwokaci, przywołane aktoraty w znaczney części zawieszaią na tymczasowey ugodzie, z tey zatym uwagi, iżby w następney po ukończeniu nastompionych wakacyów kadencyi od dnia 1go oktobra podobne nienastępowały zwłoki; postanowił: zalecić ukazami wszystkim Sądom Niższym Ziemskim tey Gubernii; aby one każdy w swoim powiecie, przez cyrkularz uwiadomiły wszystkich obywateli z wzięciem od każdego rewersu, o ustanowieniu niniejszego Wremiennego Departamentu; i że w onym wszystkie sprawy cywilne i sledztwienne od r. 1805 do 1818 r. przeniesione sądzą się; a takowe uzyskane rewersa, iżby doniniejszego Departamentu, też Sądy niższe odesłały, po takowym zaś obiawieniu, że nadal aktoraty zapisaniem na tymczasowey ugodzie zastanawiane niebędą, tak strony wyrażonym cyrkularzem przez sądy Niższe Ziemskie, a Adwokatów przez objawienie tey rezolucyi ostrzedz. O czym też i w gazetach kuryera Litewskiego trzykrotną uczynić publikatę.*

Tomasz Umiastowski Prezydent Sądu Gll. 2go Dep. Gubernii Lit: Wil. Kawaler.
Sekretarz Wacław Klukowski.

---

1. *Awizują się WWJPP. kredytorowie i pretensorowie do majątku Wijeyek w pcie Wilkomierskim parafii Ucian. leżącego, Aktorstwa Szamb. dworu b. Pol. Krzywkowskiego: stosujący swe należności. Iż gdy naypewniey podług publikowanego już w Kur. Lit. obwieszczenia Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego Sąd tenże,*

na ostateczny swój wyrok zjedzie wtymże roku julii 15 do tego majątku: azeby obszernieyszа była otymze sądzie interessowanym wiadomość; a przez zwłokę Sądowego czasu: który czekać stron obowiązanym niejest, wdobrowolną niepopadli amissyą: sam aktor, napomieniony termin fixe julii 15 powtórną tą publikatą trzykrotnie w Kuryerze Lit. ogłoszoną: zaprusza, i osmego.

Leonard Krzywkowski.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

3 Excerpt z Protokułu Potocznego Ziem. Ptu Dziśnień., w dacie niżey wyrażoney zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędowie JW. Grafowi Zabiełłowi wydan.

Roku 1819 mca junii 21 dnia. Oświadczenie mnie niżey podpisanego czyni się w rzeczy następney, będąc w ciągłey drodze i naprzemian chorując obłożnie, niebyłem w stanie dowiedzieć się o pozwie edyktalnym z powodztwa Ur. Szymona Jagminy b. Sędziego Granic. Ptu Szawel. w stopniu rodzonego brata zeszłego Ambrożego Jagmina deputata; ku działaniu z kredytorami w sprawie konkursowey na rozbiór majątku zeszłego JW. Fabijana Alexandrowicza Jenerała woysk pol. i kawalera, a przez gazetę Kur. Lit. pod N. 89 roku teraź. 1819 trzykrotnie ogłoszonym, gdy się teraz dowiaduję o powołanie i mnie do ninieyszey sprawy konkursowey całe zbocznie od rzeczy pomiędzy mną a UUrr. Augustem Tyszkiewiczem i Alexandrowiczem nastałey, nim przeto będę miał honor takowy interes Sądowi osobiście przełożyć, tym czasem dla pojaśnienia Sądu i stron interesowanych taki przynoszę istoty rzetelny wywod: i ony prawnie przez gazetę Kur. Lit. do trzykrotnego opublikowania zamieszczam. S.p. Fabian Alexandrowicz natenczas porucznik brygady usarskiey, będąc podkomendnym moim i razem zawiadowcą kassy rzeczoney brygady, uczynił mi długu, jak świadczy oblig Ur. Augustynowi Tyszkiewiczowi w roku 1791 sierpnia 23 dnia wydany, czer. zł. 320 a uprzednio gdy W. Dominik Staniewicz ex re Szarży swojey zawinił mnie górą 600 czer. zł. i na uzyskanie których JW. Fabian Alexandrowicz przyjąwszy odemnie plenipotencyą obowiązany był do opłaty 320 czer. zł. należnych W. Tyszkiewiczowi a restancyą summy mnie właścicielowi powrócić assekurował się co i dopełnił w opłacie samey tylko należności W. Tyszkiewicza, część zaś summy resztującey i po dziś dzień do zwrotu dla mnie od JW. Alexandrowicza sprawiedliwie się jeszcze należy, o czém poźniey pisując do mnie, nie pojednokrotnie oświadczał, że takowy dług opłacił już Urmu Tyszkiewiczowi i oblig do siebie uzyskał. W takim więc składzie mojego interesu, ile już tylo dowodami listownemi wyświeconego, bez obawy i przedstawienia nadal niniejszego wypadku, spokoynie czekałem zręczności tylko do odebrania obligu, i do finalnego obliczenia się; nie już z Ur. Tyszkiewiczem, lecz z Alexandrowiczem, o restancyą summy mnie przychodzącey. Gdy tymczasem wszczęta woyna usiłowań moich skutki spóźniła, a następnie po śmierci JW. Alexandrowicza i po wezwaniu plenipotenta jego W. Łyki, abym szedł do massy Ur. Alexandrowicza w moich tu okazanych pretensyach z wierzycielami; wydarzony w folwarku moim dziedzicznym Mohiłkacz, nieszczęśliwy pożar, czasu woyny, wszystkie tam będące papiery spalił, a między temi i korrespondencya liczna z Ur. Alexandrowiczem miana, bez uratowania nayminieyszego spłonęła. Zajęty następnie troskliwie wspieraniem dotkniętego majątku woyną i ogniem, nie miałem pamięci na interes dziesieyszy oddalony z objektu mojego i wiekiem i odległością, a bardziey gdy od W. Tyszkiewicza (jako już opłaconego przez JW. Alexandrowicza) do dziś dnia nieodbierając żadney przez lat 27 odezwy dopominku spodziewać się powtórnego opłaty zapotrzebowania, nie mogłem. Te rzetelne wyrazy moje, jako z samey istoty rzeczy pochodzące, gdy w czasie złożyć u Sądu mające pozostałe z ognia własnoręczne wyrazne dowody Ur. Alexandrowicza pisma wyświetlające zupełne moje uiszczenie się W. Tyszkiewiczowi i przychodzącą dla mnie restancyą z uzyskaney summy od W. Staniewicza na tymże JW. Alexandrowiczu zaliczającą się, potrzebować będą za sobą mocnieyszego dowodu, i gdy w archiwum JW. Alexandrowicza ten przedmiot wyświetlające papiery (których się spodziewam i do nich się odwołuję) nie znaydą się, w takim razie w obronie moiey niewinności co do Tyszkiewicza, a należności mojey co do Alexandrowicza i niemniey skonwinkowania stron dostatecznym będzie dowodem jurament, który w obliczu prawdy i Boga w rzeczy sprawiedliwey wykonać naychętniey determinuję. U tego oświadczenia podpis następny: Szymon Graf Zabiełło Kasztelan Wojewodz. Mińskiego, Generał Leitt. Woysk Polch i Kawaler wielu ord.

Zgodził z protukułem; Donat Truchsses Trochlie Regent Ziem. i Gran. Dziśnień.

---

3 Excerpt oświadczenia z Protokułu Potocznego Ziem. Ptu Wileń. w dacie poniżey zapisanego et eor. pod pieczęcią urzędową Ziem tegoż Ptu jest wydan.

Roku 1819 mca junii 24 dnia. Przed aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście JW. Tadeusz Graff Plater oświadczenie poniższe wpisać do protokułu podał następnie pisane: oświadczenie imieniem JWW. Tadeusza i Racheli z Kościuszkow Hrabiow Platerow As. Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. w rzeczy następującey: r. 1818 marca 26 między oświadczającemi się a JWW. ich kredytorami względem uspokojenia długow na funduszu JWW. Platerow opartych zrobiona została i wzajemnemi dokumentami zabespieczoną komplanacya, skutkiem którey JWW. Hrabiowie Platerowie WJP. Franciszkowi Rygmuntowi b. Sęd. Grodz. Wileń. po dwakroć należny procent przez JP. Jana Strogolskiego odsyłali, którego gdy niewiedzieć dla jakich widokow W. Sędzia Rygmunt nie przyjął, używali JWW. Platerowie WJ. Assesora Maleckiego za przyjaciela lecz i tego męża przełożenia niesklonily go, aby podpisanemu przezeń zarówno z innemi kredytorami dokumentowi uczynił zadosyć, pilni więc JWW. Platerowie w dochowaniu przyjętego na się obowiązku, należny W. Sędzi Rygmuntowi roczny procent czer zł. 25, rub. sr. 4, kop. 36 przed Sądem Ziem Wileń. gdzie są dokumenta przyznane prezentują i w kancellaryi tegoż Sądu lokują, które pieniądze wolen jest W. Rygmunt za wydanym na rzecz JWW. Platerow kwitem w każdym czasie odebrać. U tego oświadczenia podpis w protokule jest taki: Tadeusz Graff Plater takowe oświadczenie w imieniu moim i żony podpisałem. Zgodziłem Jan Zienkowicz Ziem. W. Regent.

Można drukować świadczę Urban Jazdowski Prezydent i kawaler.

---

3 W Pałacu JW. Graffa Tyszkiewicza przy Trockiey bramie, znayduje się Kareta na 4 osoby mogąca służyć w mieście i do podróży, ktoby ją chciał posiadać udać się może do mieszkającego tam Fryderyka Westendorfa.